

ת"פ 14846/02/14 - מדינת ישראל נגד מישאל צפיה פרטוש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14846-02-14 מדינת ישראל נ' פרטוש

בפני בעניין:	כבוד השופט עידו דרזיץ מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד שירלי אקרמן נגד מישאל צפיה פרטוש
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד נעמי כהן

גזר דין

במסגרתו של הסדר טיעון דיוני, ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע ביום 9.6.14 בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים.

ביום 16.9.14 צרף הנאשם תיק ת"פ 13638-04-14 והורשע לפי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) סיפא לפקודה הנ"ל.

ביום 29.12.15 צרף הנאשם תיק משטרה מס' פל"א 573209/13 והורשע לפי הודאתו בעבירה של פריצה לדירה כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ביום 16.3.16 צרף הנאשם תיק נוסף, ת"פ 56654-10-15, והורשע לפי הודאתו בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין הנ"ל.

לנוכח הרשעתו בעבירות הסחר בסם מסוכן, הוכרז הנאשם כ"סוחר סמים".

לנוכח גילו של הנאשם, הופנה הנאשם ביום 9.6.14 לשירות המבחן לעריכת תסקיר, והוגשו בעניינו שישה תסקירים, שהאחרון שבהם מיום 12.4.16.

לפני קבלתו של התסקיר האחרון, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, ובחוות-דעת מיום 10.4.16 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות (לאחר ראיון שני).

מעשי הנאשם:

1. ביום 20.12.13 בשעת לילה, רכב הנאשם על קטנוע ובחזקתו חשיש במשקל 7.20 גרם נטו לשימוש עצמי;
2. ביום 27.12.13 או 28.12.13, פרץ הנאשם ונכנס דרך חלון חדר האמבטיה לדירתו של מר אליעזר יהודה בבני-ברק, בכוונה לגנוב;
3. ביום 31.1.14 בשעת בוקר מכר הנאשם לשוטר סמוי חשיש במשקל 4.96 גרם נטו תמורת ₪ 500;
4. ביום 3.2.14 בצהריים מכר הנאשם לאותו שוטר חשיש במשקל 95.35 גרם נטו תמורת ₪ 4,900;
5. ביום 5.7.15 בצהריים הפר הנאשם צו בית המשפט ויצא ממקום מעצר-בית ללא ליווי מפקח;
6. ביום 24.7.15 בבוקר הפר הנאשם צו בית המשפט ויצא ממקום מעצר-בית ללא ליווי מפקח;

נסיבות העבירות - קביעת מתחמי העונש:

1. **כל מעשה הנו אירוע עבירה נפרד:** מעשיו של הנאשם בוצעו בזמנים שונים, ויש לראות בכל אחד מהם אירוע עבירה נפרד המצדיק קביעת מתחם עונשי נפרד. לא ייקבע מתחם לעניין החזקת הסם לצריכה עצמית, שכן לא תהיה לכך משמעות לעונש.
2. **מתחמי הענישה - עונשים עיקריים:** להסרת ספק, ציון מתחמי הענישה מתייחס לעונש עיקרי, אליו יתלוו עונשי מאסר מותנה, עיצומים כספיים ועוד, לפי העניין;
3. **הנאשם ביצע את המעשים סמוך לאחר 'בגירותו':**

א. בית המשפט העליון נתן בידינו כלי פרשני, שם לקבוצת נאשמים בה מתקיימים מאפיינים ייחודיים - "בגירים צעירים". השיוך לקבוצה זו איננו בשום פנים ואופן אוטומטי או תלוי-גיל בלבד, ואף לא מבטיח כשלעצמו הקלה בעונש, ובכל מקרה ולכל נאשם יש לבחון קיומם של מאפיינים אלו. ע"פ 2420/15 **אברהם נ' מ.י.** (2015) שניתן מפי הש' ג'ובראן[1] בהסכמת הש' עמית ושהם, הבהיר כך את המשמעות הנכונה של המושג, ופתר-למעשה קשיים והסתייגויות קודמים (וראו דברי הש' חיות וסולברג בע"פ 452/14 **דבוש נ' מ.י.** (2014); דברי הש' ברק-ארז בע"פ 7661/13 **אבו-נאסר נ' מ.י.** (2014); דברי הש' רובינשטיין בע"פ 2357/13 **רוש נ' מ.י.** (2013); דברי הש' עמית בע"פ 7781/12 **פלוני נ' מ.י.** (2013));

ב. כפי שנאמר בפסיקת בית המשפט העליון, גם ללא שימוש במושג מתחדש זה של "בגירים צעירים"[2], ניתן וראוי לשקול שיקולים הנעוצים בתפיסות חדשות של תהליך ההתפתחות הקוגניטיבי של עבריינים המשתייכים לקבוצת גיל זו:

לא רק במהלך קביעת העונש בתוך המתחם שנקבע, לפי סעיף 40א(1) לחוק העונשין, אלא גם במסגרת קביעת מתחם העונש, לפי סעיף 40ט(א)(6) המורה להתחשב ב"יכולתו של הנאשם להבין את אשורו ואעושה,

אתהפסולשבמעשהואואתמשמעותמעשהו, לרבותבשלגילו" - ולעתים גם לפי סעיף 40ט(א)(7) הדן במידת יכולתו של הנאשם להימנע ממעשה ובמידת השליטה שלו על מעשהו (עניין **אברהם**, פסקה 21; עניין **דבוש**, פסקה 4 לדברי הש' סולברג; עניין **רוש**, פסקה י"ט);

ג. בבדיקה הקונקרטית והפרטנית הנדרשת יבדוק בית המשפט נתונים מרכזיים אלו: "קרבתו [של הנאשם] לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכול כעולה מתסקיר המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש" (עניין **פלוני**, פסקה 58; עניין **אברהם**, פסקה 20);

ד. הנאשם הוא יליד 1995, וכלל המעשים בוצעו בטווח זמן של כחודשיים וחצי, כשהנאשם היה כבן 18 ושלושה - חמישה חודשים בלבד, סמוך מאוד לתקופת קטינותו המשפטית;

ה. מתסקירי שירות המבחן עולה באופן ברור תמונה מדאיגה מאוד של צעיר בלתי-מגובש ונטול כוחות משמעותיים. משפחתו של הנאשם לא היוותה עבורו מקור לתמיכה או להדרכה, וכבר מגיל 15 התערה בחברה שולית והתדרדר לשימוש בקנאביס ולביצוע עבירות, עליהן נדון בבית המשפט לנוער;

ו. בתחילת האבחון מצא שירות המבחן את הנאשם "ילדותי, חסר בשלות, אימפולסיבי, מתקשה להציב לעצמו גבולות ולדחות סיפוקים, כשהינו מונע משיקולי רווח והפסד קונקרטיים, ללא יכולת לשיקול דעת, חסר מסוגלות להתייחס באופן אחראי להתנהלותו ולחזרתיות על דפוסיו הבעייתיים". בתסקיר אחרון, שהוגש לאחר שכבר הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, הובהר כי חלה הדרדרות מהירה במצבו של הנאשם - נמצאו אצלו שרידי סם, הוא התקשה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, והורחק מהיחידה העירונית בה טופל. הנאשם ביטא עייפות מהטיפול ומההליך המשפטי וסרב להמשיך טיפול. אין תמה, שהשירות נואש מהנאשם ונמנע מהמלצה טיפולית (או-אף המליץ על ענישה קשוחה - "סמכותית, בעלת גבולות ברורים" - חלף המלצתו הקודמת לעבודות שירות). ואבהיר, כי לא ה"מעידה" בלבד היא החמורה, אלא עמדתו של הנאשם, היא שאינה מאפשרת הזדמנויות נוספות;

ז. על אלו יש להוסיף את התנהגות הנאשם אצל הממונה על עבודות השירות, שהתאפיינה בפריצת גבולות ובחשד ממשי לשימוש בסם, כמתואר בחוות הדעת;

ח. למרבה הצער, מוכיחות התנהגות הנאשם ודרכי חשיבתו כי אותם מאפיינים מכשילים הם חלק מקובע ומגובש באישיותו, ולא תוצאה של איוולת-נעורים;

ט. הבחינה הפרטנית של עניינו של הנאשם דן בהתאם להנחיית הפסיקה מובילה למסקנה, שאין קשר אמתי בין גילו של הנאשם למעשיו ולתפיסותיו, ולא קיים אותו סיכוי מוגבר לשיקום המאפיין קטינים או צעירים-מאוד;

י. אזכיר, כי "גם לגבי 'בגיר צעיר' אין הגיל פוליסת ביטוח מפני מאסר" (עניין **רוש**,

פסקאות י"ט-כ'), ועוד אוסיף כי אפילו היה הנאשם דנן נשפט בבית משפט לנוער כקטין - האפשרות של מאסר בפועל לא היתה בגדר שמועה רחוקה, לנוכח צבר העבירות (והשוו ע"פ 907/14 **רחמים נ' מ.י.** (2014), פסקה י"ד);

יא. כך או אחרת, לנוכח מסקנתי, יקבעו בעניינו של הנאשם מתחמי הענישה ההולמים והנהוגים, ללא 'הקלה';

4. עבירות הסחר בחשיש - קביעת מתחמי העונש:

א. הפסיקה חזרה וקבעה, בכל דרגות בתי המשפט, את כובד משקלם של הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים ואת חומרת הפגיעה בהם על ידי עברייני הסמים. מדובר בנגע האוכל בחברה בכל פה, משחית את הגוף ואת הנפש, ושולח גרורות בדמות עבירות אלימות ורכוש חמורות גם לאלו שאינם מעורבים בסחר בסם ובצריכתו. זאת, עוד טרם שנזכיר את האומללות הפוקדת את משפחות הצרכנים ואת השימוש ברווחי הסמים למימוןם של ארגוני פשיעה ושל כל סוגי העבריינות הקשה. אלא, שהפגיעה בערכים אלו שונה ופחותה בהרבה כאשר מדובר בסם "קל" מסוג הקנאביס לסוגיו, והפסיקה - הן המנחה והן הנוהגת - מקפידה לאבחן בין הענישה הנלווית לעיסוק בסמים "קשים" לבין הענישה הנלווית לעיסוק בסמים "קלים", שהיא אכן קלה בהרבה;

ב. הפגיעה בערכים המוגנים והנזק הפוטנציאלי לציבור משמעותיים אפוא, על-אף היות הסם "קל" מסוגו. מדובר בעבירה מתוכננת שנעשתה למטרת רווח קל ומיידי (כפי שמובא מפי הנאשם בתסקיר הראשון, מיום 8.9.14);

ג. מדיניות הענישה הנוהגת במקרי סחר בחשיש בכמויות של 100 גרם או אף פחות, מכוונת בעיקרה לעונשי כליאה-ממש למספר חודשים, או למצער - למתחמי ענישה הנעים בין מספר חודשים הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד שמונה או עשרה חודשי מאסר בפועל. לענישה במקרים מסוג זה ראו רע"פ 1271/13 **סויסה נ' מ.י.** (2013); רע"פ 7996/12 **יוסף נ' מ.י.** (2013) - שם נמצא התייחסות מפורשת לצורך בענישה מחמירה גם כשמדובר על כמויות קטנות של חשיש; רע"פ 545/09 **פינגל נ' מ.י.** (2009); מתחמים שנקבעו בת"פ 16723-07-14 **מ.י. נ' אדסון** (2014); מתחמים שנקבעו בת"פ 34974-01-12 **מ.י. נ' מזרחי** (2013); ת"פ 33125-01-14 **מ.י. נ' אבו לבן** (2014), מתחם שנקבע וסקירת עונשים בכמויות דומות; ת"פ 4413-05-13 **מ.י. נ' יעקוביאן** (2015); מקל וחומר, ראו מתחם שנקבע בגין החזקת 92 גרם חשיש בת"פ 48198-02-13 **מ.י. נ' כהן** (2014) ואושר בעפ"ג 53148-07-14 **כהן נ' מ.י.** (2014) וברע"פ 189/15 **כהן נ' מ.י.** (2015);

ד. ברגיל, המתחם שנקבע לאירוע אחד של סחר בחשיש בכמות הקרובה ל-100 גרם נע (כטענת התביעה) בין חמישה לבין 12 חודשי מאסר; המתחם הרגיל שנקבע למכירת כמות קטנה של חשיש נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר שניתן לרצותם גם בעבודות שירות; אין מקום לסטות ממתחמים אלו.

5. עבירת הפריצה לדירה:

א. הערכים החברתיים הנפגעים בעבירות פריצה לדירת מגורים אינם מתמצים בערך ההגנה על הרכוש. כפי שנפסק לא פעם, חומרתה היתירה של עבירת הפריצה מוציאה אותה מגדר עבירת רכוש 'בלבד', שכן פגיעתה רעה וקשה בתחושת הביטחון של הציבור והפרט, ובפרטיותו של אדם. אין לשכוח, כי תמיד אף קיימת הסכנה הגדולה של התלקחות אלימה, אם חו"ח ימצא אדם בדירה הנפרצת או ישוב לביתו בעוד הפורץ בוזז אותה (וראו בין היתר ע"פ 7453/08 מ.י. נ' **אואזנה** (2008) וע"פ 6480/11 סמארה נ' מ.י. (2011))

ב. במקרה דנן נפגעו ערכים אלו במידה קשה, אף שלא נגנב דבר (לפי כתב האישום המתוקן). הנזק שנגרם הינו ממשי, אך הנזק הפוטנציאלי לא מוצה. העבירה בוצעה לאחר תכנון, וכדי לממן את צריכת הסם (לדברי הנאשם);

ג. מדיניות הענישה הנוהגת יציבה ומושרשת, וברגיל נקבע מתחם עונשי הנע בין 12 לבין 24 חודשי מאסר (וראו למשל עפ"ג 56440-06-14 מ.י. נ' **אלברז** (2014));

ד. אין מקום לחריגה מהמתחם הנוהג;

6. עבירות הפרת הוראה חוקית:

משעניינו בהפרות "שאינן מהותיות", ייקבע מתחם עונשי מקובל שעיקרו מאסר מותנה, עם או ללא עיצום כספי - קנס או התחייבות.

העונש לא יחרוג ממתחמי העונש ההולמים:

לנוכח מסקנותיו של שירות המבחן, אין מקום לחריגה מטעמי שיקום מהמתחמים שנקבעו.

מיקום העונש במתחמים ואופן גזירת הדין:

1. הנאשם הוא כיום כבן 21, רווק המתגורר בבית הוריו, ועובד מזה תקופה קצרה כעובד מטבח. בעבר לא התמיד הנאשם במקומות עבודה.

2. לחובת הנאשם עבר פלילי ואף מאסר מותנה שיש להפעילו (מוצג תע/1):

א. עבירה ראשונה, של היזק לרכוש, עבר הנאשם ב-2011;

ב. בשנת 2012 עבר הנאשם עבירות של העלבת עובד ציבור, החזקת סם לצריכה עצמית ועבירת תעבורה: ניסיונות טיפוליים כשלו מחוסר שתוף-פעולה של הנאשם, שלא גילה תובנה לחומרת מצבו ולא מצא פסול בשימוש בסמים, ולכן הורשע הנאשם ונדון למאסר מותנה בן שלושה חודשים למשך שנתיים, שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, בנוסף

לרכיבי ענישה ותנאי נוספים (ת"פ 11-12-24685 מיום 2.1.14 - מוצג תע/2);

ג. בשנת 2012 עבר הנאשם עבירה נוספת של העלבת עובד ציבור ובאפריל 2013 עבר עבירות של נטילת נכסים לשם סחיטה וסיוע לגניבה. בגין אלו נדון ביום 26.2.15 למאסר מותנה, התחייבות ופיצוי;

ד. לא זו בלבד שלחובת הנאשם עבר פלילי מכביד-לגילו ורלוונטי, יש לציין לחומרה-יתירה את העובדה שעבר את עבירות הסם כחודש לאחר שנשפט והוטל עליו מאסר מותנה;

3. מתסקירי שירות המבחן עולה תמונה מצערת של התקדמות ונסיגה, ולבסוף - כישלון:

א. מוצא הנאשם במשפחה חרדית, כשהוא-עצמו איננו דתי, והמשפחה לא הצליחה לכוון ולחנך את הנאשם[3]. בגיל 15 נשר הנאשם מבית הספר, התערה בחברה שולית, החל לצרוך סמים ולבצע עבירות, ולא גילה תובנה למצבו או רצון בטיפול ובהכוונה. שירות המבחן התרשם שהנאשם "ילדותי, חסר בשלות, אימפולסיבי, מתקשה להציב לעצמו גבולות ולדחות סיפוקים, כשהינו מונע משיקולי רווח והפסד קונקרטיים, ללא יכולת לשיקול דעת חסר מסוגלות להתייחס באופן אחראי להתנהלותו ולחזרתיות על דפוסיו הבעייתיים" (תסקיר ראשון, 8.9.14);

ב. בתחילת הקשר עם שירות המבחן בתיק דנן לא גילה הנאשם תובנה למצבו והשליך את האחריות למעשיו ממנו והלאה. הנאשם סרב לטיפול ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו (תסקיר ראשון, 8.9.14).

מחמת חששו מתוצאת ההליך[4], פנה הנאשם ליחידה העירונית לטיפול בהתמכרויות. על-אף המניע החיצוני ומציאות חשיש בבדיקת שתן ראשונה, השתלב הנאשם בטיפול באוקטובר 2014 ושירות המבחן נאות להמשיך במעקב (תסקיר שני, 24.12.14).

בדיקות שתן תקופות הראו כי הנאשם הפסיק את השימוש בסמים, והנאשם התמיד בהגעה לפגישות הטיפוליות ובשיתוף פעולה עם מטפלו ביחידה העירונית. השירות והמטפלים העריכו כי הנאשם מגלה מודעות ראשונית לבעייתיות אצלו (תסקיר שלישי, 18.3.15).

גורמי הטיפול סברו כי הנאשם נזקק לתכנית טיפולית אינטנסיבית יותר, וביוני 2015 שולב הנאשם במרכז יום, בנוסף להמשך הטיפול ביחידה העירונית. הנאשם מעד פעמיים - בשימוש בחשיש ובשימוש באלכוהול - אך ההתרשמות היתה שהנאשם מתאמץ לעמוד בכללי המסגרת, לשתף פעולה ולהיתרם מהטיפול. מחמת היעדר תמיכה סביבתית הוצע לנאשם להשתלב בקהילה טיפולית סגורה אך הוא סרב. ככלל, התרשם השירות שהמוטיבציה של הנאשם נעשית פנימית וכנה, והוא מוצא בעצמו כוחות להתקדם על-אף מכשלות משפחתו וסביבתו. לנוכח זאת, המליץ השירות באוקטובר 2015 לסיים את ההליך ללא מאסר ולו בעבודות שירות (תסקיר רביעי, 8.10.15).

בדצמבר 2015 הפר הנאשם שוב את כלליו של מרכז היום בשתיית אלכוהול, והורחק לצמיתות. הנאשם התקשה להתמיד בתעסוקה יציבה וגם לא התמיד בהגעה לפגישות ביחידה העירונית, על-אף הקשר הטיפולי הטוב שנוצר. הנאשם סרב שוב להשתלב בקהילה טיפולית, אך ביקש להמשיך בטיפול ביחידה העירונית

ולהשתלב בטיפול בדפוסי אלימות והתמכרויות. הנאשם גאה ביכולתו להימנע משימוש בסמים ומהשינויים בתפיסותיו ובהתנהגותו. שירות המבחן ציין כי הנאשם החל במסגרת הליך זה תהליך ממושך של שיקום והכרה עצמית והתרשם שהנאשם "עושה כל שביכולתו על-מנת לקדם עצמו, בהתאם לכוחותיו, לעברו ולסביבת מגוריו". באלו יש "כדי לסייע בקידום מצבו בטווח הארוך". השירות חושש שכליאת הנאשם תוביל לקטיעת הטיפול ולגרסיה במצבו, ואילו מאסר בעבודות שירות יציב לו גבולות מארגנים ויחזק יסודות מתפקדים באישיותו. המלצת השירות היא אפוא למאסר בעבודות שירות וצו מבחן למשך שנה וחצי (תסקיר חמישי, 14.2.16);

ג. כל אלה הושמו לאל בהתנהגות הנאשם, שהשתמש בסמים, לא שיתף פעולה כראוי עם גורמי הטיפול, ואף הצהיר על עייפות מהטיפול. על-אף ידיעתו כי מדובר בשלב הקריטי שלקראת גזירת הדין, והתראה חמורה, התנהג הנאשם גם אצל הממונה על עבודות השירות באופן פורץ-גבולות שחזק את המסקנה בדבר שימוש בסם (הימנעות מביצוע בדיקה). שירות המבחן חזר בו מהמלצתו, אינו מציע עוד טיפול ומבחן, ומציע לבחון ענישה סמכותית ובעלת גבולות ברורים (תסקיר שישי, 12.4.16);

ד. אף שאין לדבר עוד על שיקום, בשלב זה, אתן משקל נכבד למאמצי השיקום של הנאשם לאורך התקופה הארוכה;

4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה אמפתיה לנפגע, בושה וחרטה כנה.

5. הגיל הצעיר-מאוד; ההירתמות לטיפול ממושך; החדילה מביצוע עבירות רכוש וסמים; וכל-זאת בהיבחנו בזמן ממושך של כשנתיים; ההודיה; התובנה וההפנמה של הפסול במעשים, תוך גילוי חרטה כנה על הפגיעה בזולת; הפגיעה החמורה הצפויה מעונש של כליאה - מאסר ראשון, של אדם צעיר מאוד; כל-אלה בהצטרפם יצדיקו את קביעת עונשו של הנאשם בתחתית מתחמי העונש, על-אף קיומו של עבר פלילי רלוונטי ועל-אף כישלון הטיפול בנאשם.

6. נתונים אלו יובילו להקלה-רבתי נוספת, שבהטלת העונש כאחד תוך חפיפת כלל העונשים והמאסר המותנה שיופעל.

7. לא אחייב את הנאשם בקנס, לנוכח מצבו הכלכלי ועונש המאסר, אך אין מנוס מהפעלת ההתחייבות אותה הפר. בנוסף, יפצה הנאשם את נפגע הפריצה בגין נזק לא-ממוני, ולו בסך סמלי (התביעה לא עתרה לפיצוי, אך אין זה תנאי לחיוב בפיצוי, וראו ע"פ 5860/14 **לביא נ' מ.י.** (2016), סעיפים 16-17).

8. לא מצאתי טעם טוב לחרוג מהכלל המחייב פסילת רישיון, מה-גם שיש להפעיל פסילה מותנית.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 3.2.14 ועד ליום 26.3.14 (ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת);

- ב. אני מפעיל, בחפיפה שלמה לעונש אותו הטלתי, את המאסר המותנה בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 2.1.14 בת"פ 24685-11-12;
- ג. מאסר על-תנאי בן 6 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סם שהנה פשע או עבירת פריצה לדירה או לבית-עסק;
- ד. מאסר על-תנאי בן 3 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סם שהנה עוון, או עבירת רכוש שאיננה פריצה לדירה או לבית-עסק, או עבירה של הפרת הוראה חוקית;
- ה. אני מפעיל את ההתחייבות בסך 3,000 ₪ בה חויב הנאשם ושנחתמה ביום 2.1.14 בת"פ 24685-11-12. לא ישולם סך ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך שלושה ימים נוספים (לפי תנאי ההתחייבות);
- ו. פסילה מלנהוג או לקבל רישיון נהיגה למשך שלושה חודשים מיום שחרורו, במצטבר לפסילה מותנית בת חודשיים שהוטלה על הנאשם ביום 2.1.14 בת"פ 24685-11-12 ושתופעל עתה, כך שסה"כ ייפסל הנאשם כאמור למשך חמישה חודשים מיום שחרורו;
- ז. פיצוי לנפגע ב.פ.א. 573209/13 בסך 800 ₪;

הוראות נלוות:

- א. כספי ההתחייבות יועברו לזכות קרן הסמים;
- ב. מוצגים: טלפון נייד יושב לנאשם; סמים יושמדו; כל מוצג אחר, פרט לכסף, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ג. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טופס פרטי מתלון של הנפגע ב.פ.א. 573209/13;
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, במעמד הצדדים.

חתימה

[1] ובדומה, גם ע"פ 4641/12 **פלוני נ' מ.י.** (2013), מפי הש' ג'ובראן ובהסכמת הש' פוגלמן וסולברג;

[2] W. Shakespeare, **Romeo and Juliet**, act II scene I: "What's in a name? that which
;"we call a rose, by any other name would smell as sweet

[3] ואולי גם ההיפך, וראו תסקיר מיום 14.2.16, ע' 3 פסקה ראשונה;

[4] וראו פרוטוקול 16.9.14;